ואמר רבי אבהו *אתיא רדיפה רדיפה כתיב הבא °בקש שלום ורדפהו וכתיב התם °רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד: בהפרת נדרים כרבי נתן דתניא *רבי נתן אומר "הנודר כאילו בנה במה והמקיימו כאילו הקריב עליה קרבן ויתרחק משלשה דברים מן המיאונין דלמא גדלה ומיתרטא בה מן הפקדונות בבר מתא דבייתיה כי בייתיה דמי מן הערבון בערבי שלציון דא"ר יצחק מאי דכתיב °רע ירוע כי ערב זר רעה אחר רעה תבא למקבלי גרים ולערבי שלציון ולתוקע עצמו לדבר הלכה מקבלי גרים כר' חלבו דאמר ר' חלבו *קשים גרים לישראל כספחת בעור ערבי שלציון דעבדי שלוף דוץ תוקע עצמו לדבר הלכה דתניא רבי יוסי אומר כל האומר אין לו תורה אין לו תורה פשיטא אלא כל האומר אין לו אלא תורה אין לו אלא תורה הא נמי פשיטא אלא דאפילו תורה אין לו מאי טעמא אמר רב פפא אמר קרא *°ולמדתם ועשיתם כל שישנו בעשיה ישנו בלמידה כל שאינו בעשיה אינו בלמידה ואיבעית אימא לעולם כדאמריתו מעיקרא כל האומר אין לו אלא תורה אין לו אלא תורה לא צריכא דקא מגמר לאחריני ואזלי ועבדי מהו דתימא איתי ליה אגרא לדידיה קמ"ל ואיבעית אימא תוקע עצמו לדבר הלכה בדיינא דאתי דינא לקמיה וגמר הלכה ומדמי *מילתא למילתא ואית ליה רבה ולא אזיל משאיל דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן "לעולם *יראה דיין עצמו כאילו חרב מונחת לו בין יריכותיו וגיהנם פתוחה לו מתחתיו שנאמר °הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל וגו' מפחד בלילות מפחד של גיהנם שדומה ללילה: ר"ג אומר אם מיאנה וכו': בעא מיניה רבי אלעזר מרב מאי טעמא דר"ג משום דקסבר קידושי קטנה מיתלא תלו וכי גדלה גדלי בהדה אע"ג דלא בעל או דלמא משום דקסבר המקדש אחות יבמה נפטרה יבמה והלכה לה אי בעל אין אי לא בעל לא אמר ליה היינו טעמא דר"ג משום דקסבר המקדש אחות יבמה נפטרה יבמה והלכה לה אי בעל אין אי לא בעל לא אמר רב ששת אמינא *כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא דתניא 'המקדש את הקטנה קידושיה תלויין מאי תלויין לאו כי גדלה גדלי בהדה ואע"ג דלא בעל אמר ליה רבין בריה דרב נחמן הא מילתא דקטנה מיתלא תליא וקיימא אי בעל אין אי לא בעל לא דאמרה הוא עדיף מינאי ואנא עדיפנא מיניה וסבר רב אי בעל אין אי לא בעל לא והא *איתמר קטנה שלא מיאנה והגדילה ועמדה ונשאת רב אמר אינה צריכה גט משני ושמואל אמר "צריכה גט משני מאי

תורה אור

דחוטא הוא דכתיב (דברים כג) וכי תחדל לנדור וגו' הא לא תחדל יהיה בך חטא: **כאילו הקריב קרבן.** שעבר עליו שתי עבירות אלא יבא לך אלא חכם ויתירט כדי שלא יהא רגיל בכך: **בבר מתא.** לא יקבל פקדון מבן עירו: **דבייתיה כי בייתיה דמי.** שרגיל אצלו ויטול את שלו ויחזור ויתבענו: **שלציון.** שם מקום שמניחין הלוה ותופסין הערב ליפגע אחריהן שלציון קורין שם הערבון על שם טוטריקון שלוף דוץ (ה) שולף עצמו מן הלוה ותוקע עצמו על הערב: **דוץ.** לשון תיקוע כדאמר דלה שלפה (שבת דף כ:): **רע ירוע.** רעה אחר רעה: **כי ערב זר.** המערב זרים גרים בישראל והנכנס בערבון נמי משמע: **ולתוקע עצמו.** סיפא דקרא ושונא תוקעים בוטח וכולה מפרש לה: **תוקע עצמו לדבר הלכה.** שאומר הריני שוחה ואיני מקיים ואקבל שכר למוד: **קשים גרים.** שאין בקיאין בדקדוקי מצות ולמדין ישראל ממעשיהן: **כספחת.** ליפגע דקרא נקט וגלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב (ישעיה יד): **אין לו תורה.** איזו שוסק בתורה: **אין לו תורה.** אין מקבל שכר למוד: **אלא תורה.** (ג) ואין מקיים: **אפילו תורה.** אפי' שכר לימוד אין לו: **ואיבעית אימא.** כדמעיקרא אין לו אלא תורה ודקאמרת הא נמי פשיטא לא צריכא כו': **אית ליה אגרא.** דעשיה: **וגמר הלכה.** יודע הלכה* (ג) שאין דומה לדין הבא לפניו כל כך ומדמי מילתא למילתא ולא משאיל לרביה. והיינו הוקע עצמו ונשען על ההלכה שהוא יודע: **גבורים.** דייניס: **שלשלמה.** שהשלוס שלו: **מטתו.** בית המקדש שם לשכת הגזית: **מאי טעמא דר' גמליאל.** דאמר כשמגדיל זו הלא (ד) זו בולה כלום: **גדלי בהדה ואע"ג דלא בעל.** דניקדשה השתא מ"מ משגדלה הפסי קידושי מעיקרא ואיגלי מילתא למפרע דזיקה דהך לא כלום הוא: **או דלמא.** קידושין קמאי לא כלום היהו ומשום קידושין דבעילה דמשגדלה נפקא הך יבמה ואע"ג דזיקה קודמת לקידושין קסבר המקדש אחות יבמה נפטרה יבמה דאחי קידושי ומבטלי לזיקה: **מיתלא תלי.** כל ימי קטנות ספק יבעול ולא סמכה דעתה: **דאמרה ליה עדיף מינאי.** ויוליאני בגט בעל כרחי: **ואנא עדיפנא מיניה.** וכל זמן שאינה אלא במיאון על כרחו: מאי

קידושין מ.

[מהלכות כה]

[מהלכות כה]

[מהלכות כה]

ג"יסין מו: נדרים כב. נע. ע"ש מ:

לעיל מה: קידושין ע. מהיש:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שלציון וכו' שלוף דוץ הס"ד ואח"כ מ"ש שלוף דוץ ותוקע עצמו מן הלוה ודץ עצמו: (ב) ד"ה אלא תורה שאינו מקיים ל"ב ס"א אין לו אלא תורה אינו עוסק בשום מצוה בעולם אלא בתורה אינו מקבל עליה שכר אלא שכר מ"ת ואין מקיים אפילו תורה וכו': (ג) ד"ה ונמר הלכה יודע הלכה אלא דומה כל"ל ותיבת שאין נמחק: (ד) ד"ה מאי טעמא וכו' תלא יבמתו בולא כלום: (ה) תוס' ד"ה אתיא וכו' אי נמי הכתם כתיב לנקה וכו' דלא הוה כתיב הכא ונפקא לן:

סנהדרין ז.

ונפקא כו'

כא א מיי' פי"ג מהל' נדרים הלכה כה סמג לאוין רמב טוש"ע י"ד סימן רג סעיף ג: **כב** ב מיי' פכ"ג מהל' סנהדרין הלכה מ סמג לאוין רח טוש"ע מ"מ פי' מ סעיף כ: **כג** ג מיי' פ"ה מהלכות יבום הלכה כג: **כד** ד מיי' פי"ח מהל' גירושין הלכה ו סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קה סעיף כח:

ר"ל ולמדתם אתם ושמרתם לעשותם

ל"ל ועמדי רות. יעב"ן

[מיי' פ"כ מה' סנהדרין הלכה מ טוש"ע מ"מ סי' י ס"ב]

[וכן פרש"י בשיר השירים]

תוס' רד מקמאי

אתמר קטנה שלא מיאנה והגדילה ועמדה ונשאת רב אמר אינה צריכה גט ושמואל אמר צריכה גט משני ארקמנא כשבעל אבל כשלא בעל אפי' לרב צריכה גט משני והוי יודע דבין לרב בין לשמואל ראם לא בעל צריכה גט משניהם. מראשון צריכה גט מרבנן אע"ג דלא בעל כיון שהיא גדולה אינה יוצאה במיאון ומשכבה שלימה שנינו עד מתי

כתובות עב.

[לעיל כד: וש"נ]

דוא עדיף מינאי. פירוש שיכול להוליאני בגט בעל כרחי ואנא עדיפנא מיניה שאוכל למאן בו כל זמן שלא בעל והייט דוקא מן התורה יכולה למאן אבל מדרבנן אין יכולה משהביאה ב' שערות דתנן בפ' בא סימן (נדה נב.) עד מתי הבא ממאנת עד שתביא ב' שערות והייט אפילו לא בעל דבבעל לא הוה פליג רבי יהודה עד שירבה השחור על הלבן כדאמר התם בגמרא דמודי רבי יהודה בבעל: קסבר

כאילו בנה במה. שיש חליצה אין מיאון וכ"ש משני דצריכה גט דקידושי ראשון אינם קידושין אלא מדרבנן דלא סבירא לן קידושי קטנה פתלה תלו וקיימי וכי גדלה גדלי בהדה ואע"ג דלא בעלה הלכך היכא דלא בעל אין בזה מחלוקת דרב ושמואל מודו שצריכה גט מראשון ומשני לא נחלקו רב ושמואל אלא כשבעל אי הוי קידושי ראשון קידושי תורה אי לא אליבא דרב קידושי ראשון קידושי תורה הם אדם יודע שאין קידושי קטנה כלום ונמר ובעל לשם קידושין וקידושי תורה הם ואם בא אחר וקדשה אינה צריכה גט משני ושמואל ס"ל כל הבועל ע"ד קידושי הראשונים הוא בועל וקידושי הראשונים אינם קידושי' של תורה אלא מדרבנן וצריכה גט משניהם. ובודאי איכא לאקשויי לשמואל מהא דתניא המקדש את הקטנה קידושיה תלויין ת) ואיכא לאקשויי לה מהא דתניא לעיל אבל אם נירשה כשהיא קטנה והתוירה כשהיא גדולה אי כשהתוירה קטנה וגדלה אצלו ומת חולצת או מתייבמת משום ר"א אמרו חולצת ולא מתייבמת ולשמואל אמאי מתייבמת לדבנן האי אין חוזרתה תורה בטורה אלא אמר לך שמואל מעמא ב) דרבנן דמתני' משום דקדושי קטנה כי גדלה גדלו בהדה ואע"ג דלא בעל והני תנאי דמקשה לי מיניהו ס"ל כר"ג ופליגי דבנן עליה ג) ורב נמי ס"ל דלית ליה לר"ג האי סברה דגדלה בהדה אע"ג דלא בעל ואנא דאמרי כרבנן וכרב כשלא בעל. ולרידי כי בעל ולא בעל כי הדדי נינהו דכל הבועל על דעת קידושין הראשונים הוא בועל ועל דעת גדולה אצלו ומת או חולצת אי מתייבמת משום ר"א אמרו חולצת ס"ל לשמואל ד) דכי נור ר"א משום יתומה בחיי האב ולא נור

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com